Motion to pass.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, I move:

"That the Mysore High Court (Amendment) Bill, 1952, be passed."

Mr. SPEAKER.—The question is:—

"That the Mysore High Court (Amendment) Bill, 1952, be passed."

The motion was adopted.

The Mysore Silkworm Seed (Control of Distribution) Bill, 1952.

Motion to consider.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home Affairs and Agriculture).—Sir, I move:

"That the Mysore Silkworm Seed (Control of Distribution) Bill, 1952, be taken into consideration."

Sir, this measure is of great importance to the silk industry in the State. It was under the active consideration of Government for well over one year. I may explain in a few words, as briefly as I can, the necessity for this Bill. As the House is aware, silk industry is one of the big industries, in fact the biggest cottage industry, in the State. It is said, so far as the silk industry in Mysore is concerned, it has been flourishing in the State even from the time of Hyder Ali and Tippu Sultan who, it is said, introduced the silkworm seed from China. Even from the last 200 years this industry has been progressing in the State and it is giving employment to as many as 1·5 lakhs of families in the Mysore State and 2,800 villages belonging to 30 taluks in five Districts entirely depend upon this industry as one of their subsidiary occupations. This industry has passed through several vicissitudes from a very long time; it had its own ups and downs. Perhaps it is not necessary for me to trace its history through these periods from the figures I have, but suffice it for me to say that it had its own period of depression and the worst was in the year 1914-15 when the extent of mulberry cultivation went down to 25,000 acres. Thanks to the conditions that prevailed during World War II, this industry got an impetus. It is partly because the silk filature was considered to be the best for defence purposes. The acreage of mulberry cultivation shot up to a very great extent, to more than a million acres, and the industry was flourishing for some time; but unfortunately the downward trend commenced from the last few months. It is said the price trends adversely affected the industry. The price of filature silk which was about Rs. 54 in June 1950 began to fall to Rs. 45 in September 1950 and to Rs. 43-8-0 in March 1951, to Rs. 33 in June 1951 and at the end of June 1952 it went down to Rs. 27. Of course only from this month there are some appreciable signs of upward trend. The main cause for all the vicissitudes of this industry, has been thoroughly examined by the Government. It has been found that there are three important reasons as to why this industry has been undergoing this change. One of the important reasons is that for lack of research, for lack of scientific cultivation and also for lack of scientific knowledge in the manufacture of the goods, we have not been able to face the competition in the foreign market. Although in India we are purchasing 60 per cent of the produce, we have not been able to stand in competition particularly with Japan where the research work has been going on for the last four decades. One of the reasons is, we have not been using the disease-free silkworm seeds; that is one of the cardinal reasons, apart from the cost of manufacture and other things. We have not been up-to-date in our researches and in our scientific data and application, as it were, in respect of this industry. With a view to obviate this, Government thought that we must put this industry on a scientific and well-organised basis. The Government organised, as the House is aware, the

Co-operative Seminar which was held last year. Most of the delegates who attended it are learned men, men well versed in the industry. They gave a very valuable report. The Government have carefully studied it. The Government are really thankful for the valuable advice tendered by the Co-operative Seminar and after all these facts were taken into consideration, this Bill is now on the anvil.

I may say that under Article 307, if I am right, this Bill required the approval of the President as required by the Constitution. That assent of the President for the introduction of the Bill has been received and the Government of India are also keen that the silk industry in Mysore must be developed on a higher plane.

Broadly speaking, on three heads, this Bill proposes to introduce legislation. One is the seed. The Government want that disease-free seeds must be used in the industry by means of proper licensing and other regulative methods and perhaps the House is aware, some of my friends who are sitting on the opposite bench who come from the silk growing area know, that in a country like Japan such legislation is prevailing from the last 4 decades, where only disease-free seeds are allowed to be cultivated and utilised. With a view to see that those who are engaged in the silk industry use only disease-free seeds, this legislation is introduced.

The next point is about the establishment of a cocoon market. We want to have a regulated cocoon market where the price trends, taking the economic level of the prices, are maintained and well maintained too; we want to regulate and see that the prices are economic, that in no way either the grower or the the manufacturer or any of the interests suffers. With that object, we have tried to introduce and regulate the cocoon market with a view to have co-ordination between silk prices and coccon prices.

The next is the licensing of the reeling establishments, which is also necessary at present. There is absolutely no co-ordination, as the House is aware of, between the quantity of cocoon grown and the silk that has been produced in this country. With a view to stabilise all these facts and mainly with a view to improve the economic condition of the growers and make this industry prosperous, this legislation has been introduced. I am sure the House is interested in tiding over the crisis as well as placing this industry on a stabilised basis. I do not want to take more time of the House. I say this is a very laudable measure and I hope even the Members of the Opposition will give their unstinted support to this Bill.

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"That the Mysore Silkworm Seed (Control of Distribution) Bill, 1952, be taken into consideration."

(Sri S. Srinivasa Iyengar *rose*).

Mr. SPEAKER.—May I know what time the Hon'ble Member will take? We have another Bill also.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narsipur).—I think I want about ten minutes, Sir. I have to speak in general about the Sections. The Bill is an important one and it is in the interests of the grower. It covers a very wide field and most of the Sections have not been amply justified. Therefore, I th nk I want about ten minutes.

Mr. SPEAKER.—Is the House prepared to sit for half an hour more? There is another Bill.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Leader of the House).—As the Chair has suggested, Sir, there is another Bill. If these two Bills are passed, the business of the Session concludes. If the House is agreeable to pass these two measures in about half an hour or three-fourths of an hour, I have no objection. But if the House wants to consider these two measures at length, we may sit tomorrow also. In that case I suggest that the House may meet in the morning and adjourn *sine die* at the end of the morning session.

Mr. SPEAKER.—What do the Hon'ble Members say?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, the next Bill also will not take up much time. As the Leader of the House suggested, if the House gives its indulgence to sit for half an hour or three quarters of an hour more, we can finish the Legislative business. I know many Hon'ble Members wish to go home.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I think Sir, that the House is agreeable to sit for about three-fourths of an hour and pass these Bills. In that case, I suggest that the Chair may be pleased to fix twenty to thirty minutes for each Bill.

Mr. SPEAKER.—By 5-15 P.M. we will close this Bill.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Mr. Speaker, I wholeheartedly welcome the introduction of the Mysore Silkworm Seed (Control of Distribution) Bill, 1952. As already explained by the Minister, it aims at improving the condition of the silk industry in the State. But the provisions of this Bill do not mention anything about improving the industry as such except in making provisions for the licensing of charka reelers and the silkworm rearing establishments as already explained by the Hon'ble Minister. We are importing at present about fifteen lakhs of cocoons and we are enjoying the protection given by the Tariff Board. The present protection is thirty per cent *ad valorem* plus 6¼ per cent specific duty. We have been enjoying this benefit for the last 25 years, but still we have not been able to stand on our own legs in spite of the long duration. I hope this Bill will certainly make us feel that we are absolutely strong and will make the industry a prosperous one. Sir, I come from T.N-arsipur constituency and one or two hoblis of that taluk entirely depend on this industry. Most of the growers are subject to the vicissitudes of the market and this Bill will help them to a very great extent. Clause 3 of the Bill reads:

> "No person shall manufacture, store, transport, sell or otherwise distribute or dispose of silkworm seed except under and in accordance with the terms of license granted under this Act."

Restrictions on transport may not be properly enforced and it may not be possible to check such transport. Before introducing this Bill we must have enough number of grainages to supply the disease-free silkworms. At present we have not enough number of such grainages. Even those that are existing to-day are not giving the best quality silkworm seeds in some cases. The growers are put to a lot of trouble and the grower loses the crops many times, because of the diseased layings. I entirely agree with the Hon'ble Minister that our entire industry depends on the supply of disease-free layings.

More than that, Sir, the financial statement attached to this Bill shows that the Government will withdraw their support to the aided grainages. If so, I do not know how grainages could be established in large numbers to supply disease-free layings to all the growers in a particular block. The acreage of mulberry cultivation in my taluk has increased from seven thousand to nearly thirteen thousand within a period of about six to seven years. With this increased acreage, more number of layings are to be supplied and more number of grainages are to be established before this Act is brought into force in that area. Otherwise, if this measure is immediately brought into force, more than the assistance a grower gets, he will be put to a greater hardship and he will not be in a position to get the layings in time, and that too in certain parts of the year when he gets good crop in his mulberry plantation, more people will be demanding for the layings and then the grainages must be in a position to supply these layings in time.

About growers who own the charka establishment also, the provisions are not clear as to how they should be covered. As regards clause 5 which reads:

> "No rearer shall dispose of or agree to dispose of or in pursuance of an agreement entered into, make

delivery of any silkworm cocoons for reeling except to a licensed buyer",

many times, our growers enter into contract with these buyers. I agree with the Hon'ble Minister that the buyers are to be licensed. But these licensed buyers many a time come to the financial aid of the grower and I feel, Sir, that if a licensed buyer comes to the financial aid of a grower, he should not be penalised. Because if the grower does not get that relief, he will not have the necessary money to pay not only for the seed layings, but also to hire the mulberry plantation.

5 P.M.

Next, in clause 6 it is said:

"at prices other than those fixed from time to time by notification by the Director of Sericulture in Mysore".

But at the same time in Clause 10 it is said:

"The Government may, from time to time, by notification—

(*c*) fix the basic price at which standard quality cocoons for reeling may be sold or bought;"

I think that instead of Government reserving the right of fixing the price, the Director of Sericulture in Mysore may be permitted to fix the basic price under clause 10 also as provided in Clause 6.

As regards Clause 8, it is provided there that:

"No person shall be in possession of silkworm seed unless—

(*c*) he is authorised in writing by the prescribed officer to possess silkworm seed."

I think that when a person who undertakes to manufacture the silkworm layings is also licensed and also the person who reels silk from cocoons either by charka or silk filature methods is also licensed, the question of giving any authorisation in writing for undertaking any of these jobs does not arise. Therefore sub-clause (*c*) in Clause 8 does not seem to be quite in order in the Bill.

Constitution of markets for the marketing of cocoons as per Clause 10 is really a boon to the growers. All these years we have been subjected to a lot of vagaries of the market. Cocoons that were brought from villages to town headquarters were offered very low prices and the agriculturists were forced to sell at whatever price the buyer would determine and therefore it was a serious loss to the grower even though he toiled from 15 to 20 days and spent many sleepless nights to grow cocoons. So the establishment of cocoon markets is absolutely a boon to us.

But at the same time the Bill seeks to give the grower only one seat. According to the constitution of the committee, there are four people—the Market Officer, one representative of the grower, one representative of the charka reeler, and one of the filature. That means these two people who reel silk from the cocoons grown by us have a majority voice in deciding the price of cocoons grown by us. Therefore I submit that, in the constitution of the committee, the grower must have a predominant voice. Instead of one representative of the grower, there must be three representatives of the growers, *i.e.*, of the rearers, on the committee.

Further it is stated in clause (*e*):

"specify the sericultural areas in the State to be served by each cocoon market where silkworm seed produced within such areas shall be sold;"

This sometimes works to the greatest hardship of the grower. Many times the growers in border taluks will be far away from the Taluk Headquarters. Therefore I submit that if at all the creation of a zone is necessary, irrespective of a village belonging to any taluk, zones must be carved out in such a manner as to suit the grower to market the cocoons grown by him easily.

The next clause is:

"(*f*) assign zones and markets in which any licensed buyer may carry on his business."

This clause also, I feel, is not in the interest of the grower because the

SRI S. SRINIVASA IYENGAR).

grower must get the maximum price he can. If buyers are restricted to particular area, then at whatever rate the Market Officer decides or the committee decides, the grower has to sell the cocoon in that area only. Suppose that restriction is removed. The buyer can move about in any market and choose his cocoons and the grower who has very good type of cocoons will get the maximum price. At present, under the protection that we are enjoying, it is possible to secure a rate of Rs. 1-8-0 per pound. In that case, in certain areas, for example in T.-Narsipur where we have very good plantations and where growers are doing this business for the last several years, where there are sericulturists who are growing these cocoons from father down to son and who can give certainly first quality cocoons, in such cases buyers from all parts of the State must have a right to enter into any market and buy.

Mr. SPEAKER.—There are some Members who wish to speak on this Bill. The Hon'ble Member has already taken ten minutes.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—That is why I said it is a big subject and it concerns us vitally.

Mr. SPEAKER.—Leave something for others.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.- Sir, I have placed these suggestions before this Hon'ble House for their kind consideration.

Mr. SPEAKER.—Sri M. Rajasekhara Murthy will speak next, since he appealed to me.

(Sri M. LINGANNA also *rose*).

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—I will speak after Sri M. Linganna.

(Sri N. HUCHMASTHY GOWDA also *rose*).

Mr. SPEAKER.—Sri Rajasekhara Murthy will speak after Sri N. Huchmasthy Gowda.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡರು (ಹುಲಿಯೂರುದುರ್ಗ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆ ನಡೆದಂಥಾ ಸಿರಿಕರ್ಚರಲ್ ಸೆಮಿನಾರಿನ ಕೆಲವು ಶಿಫಾರಸುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸಿರಿಕರ್ಚರಲ್ ಸಮಿನಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೂರ್ಸ್ಮಾಡತಕ್ಕ ಪೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಿರಿಕರ್ಚರಲ್ ಸೆಮಿನಾರಿನವರು ಬೇಸಿಕ್‌ಸೀಡ್ಸ್ ಎಲ್ಲೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಆ ರೀತಿ ಬೇಸಿಕ್‌ಸೀಡ್ ಇಡಗಿಸತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲ ಇದೆ. ಕುಣಿಗಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮುಕ್ಕಾಲುಭಾಗ, ಮಾಗಡಿಯ ಕೆಲವು ಭಾಗ, ತುಮಕೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೋಬಳಿ ಇಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬೇಸಿಕ್‌ಸೀಡ್ಸ್ ಇಡಗಿಸತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೊರ್ತುಪಡಿಸಿ ರೋಗವಿಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ಬೇಸಿಕ್ ಸೀಡ್ಸನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಇಡಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಅವರು ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚುಗೂಡು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇತರ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಕ್ ಸೀಡ್ಸನ್ನು ದ್ವಿಗುಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅವರಿಗೇನೂ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಕಾರವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಬೀಜವನ್ನು ಮೂಲವಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅನುಕೂಲ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೇಸಿಕ್ ಸೀಡ್ಸ್ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಎಕರೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಉತ್ತಮ ಬೀಜ ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಬೇಸಿಗೆಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಬಾವಿ ಸೌಕರ್ಯ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಸಹಾಯ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಇನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ 8ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ

> " abolition of supplying disease-free layings free of cost."

ಎಂದ 50,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಬೀಜವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಿರಿ, ಆ ರೀತಿ ಒದಗಿಸುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದುಡ್ಡು ಹಾಕಾವುದಾದರೆ ಬೆಳೆಯುವವನು ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ರೈತನಹತ್ತಿರ ಇರುವುದನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಂಭವವಿರುವುದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಆ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗದೇ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನೂ ತಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ಉತ್ತಮ ಬೀಜವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ರೇಷ್ಮೆಯಲ್ಲರ

*Asterisk indicates that the speech has not been revised by the Member concerned.

ತಕ್ಕ ಗಂಟು ಪಗ್ಯೈರೆ ನಿವಾರಣೆ ಆಗಿರುವುದು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಭಾರ್ಜುವಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ 50,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಎಂದು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ, ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಶುಲ್ಕ ಹಾಕಕೂಡದೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆ ಜಾತಿಯ ಬಿತ್ತನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲಗಳು ಬೇಕೋ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆ ಪರೀಕ್ಷಾ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡದೆಯಿದ್ದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಷಿಂಗ್ ಮೆಷೀನ್‌ಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗೂಡನ್ನೂ ಹುಳುವನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಪರಿಕ್ಷೆಮಾಡದೆ ಆ ಬೀಜಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಹೊರಗಡೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪುನಃ ರೋಗ ಹರಡಿ ಮೈನೂರು ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರಷಿಂಗ್‌ಮೆಷೀನ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕಟ್ಟಡ ಪಗೈರೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಂತೂ, ರೇಷ್ಮೆ ಅಭಿವ್ಯದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಬೀಜವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಕ್ಷಣೆಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಸ್ಥಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಪಾಗದೆ ಹೋದರೆ, ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಖಂಡಿತ.

ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬರುವ ರೇಷ್ಮೆಯ ಆಮದನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯವೇ ಕಂಗೆಟ್ಟುಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಸೆಮಿನಾರಿನಲ್ಲಿ ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಸೆಮಿನಾರಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಒದಗಿಸಿಲಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅದರ ಪೂರ್ಣಲಾಭ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆಗಿನಿಂದಲೂ ಸೀಡ್ ಕೊಕೂನುಗಳಿಗೂ, ರೀಲಿಂಗ್ ಕೊಕೂನುಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ರೀಲಿಂಗ್ ಕೊಕೂನುಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಸೀಡ್ ಕೊಕೂನುಗಳಿಗಾಗಲಿ ತಾವು ಒಂದು ಕನಿಷ್ಟ ಪರಿಮಿತಿಯುಳ್ಳ ಬೇಸಿಕ್‌ದರವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ ಹೊರತು ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ 1ಲಕ್ಷ 70ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯ 25,000 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಇಳಿದುಹೋಗಿ ಅದು ನಾಶವಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಉಪಕಸುಬುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಉಪಕಸುಬನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತಾವಿದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದೆ ಇದನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಾದರೂ ಆಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಜಶೇಖರಮೂರ್ತಿಯವರು (ಯಳಂದೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯೆಂಬುದು ರೈತ ಕುಟುಂಬವರ್ಗದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಉಪಕಸಬಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಆತನ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸತಕ್ಕ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಕಾಮಧೇನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ರೈತನ ಸಂಸಾರದ ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಇದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇತರ ಉಪಕಸಬುಗಳನ್ನವಲಂಬಿಸುತ್ತಿರುವವರಿಗೂ ಇದು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟೇ ಏರಿದರೂ ರೈತನು ಸಾಲಸೋಲಗಳ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಆತನ ಬಾಳಿನ ನಂದಾ ದೀಪವನ್ನು ಸಾರೋದ್ಧಾರವಾಗಿ ಬೆಳಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಅವನ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ. ಅಂಥ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಈ ದಿವನ ಧಾರಣೆಗಳ ಏರುಪೇರುಗಳ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮದೇಶಕ್ಕೆ ಆಮದಾಗುತ್ತಿರುವ ರೇಷ್ಮೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯಾವ ರೀತಿ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸದಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ರೋಗ ಪೀಡಿತವಾದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಹುಳುವನ್ನು ಮೇಯಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪೀಳಿಗೆಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಕೀಳು ದರ್ಜೆಯ ನೂಲನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯು ಇಂದು ದರಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಗಿಳಿದಿದೆ.

ಈ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿವಾರಣೆಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಸೂದೆಯ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶಗಳು ಎರಡು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ರೋಗವಿಲ್ಲದ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಗೂಡನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಕಡಮೆಯ ಬೆಲೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ನೆರವು ದೊರಕುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ, ಎರಡನೆಯ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಗೂಡನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ರೈತನಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ, ನ್ಯಾಯವಾದ ಮತ್ತು ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಒಂದು ಬೇಸಿಕ್ ದರವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು. ಅಂಥ Basic ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ವಿಷಯ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬೆಲೆಯೆಂಬುದು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ರೇಷ್ಮೆಯ ಬೆಲೆಗೂ ಗೂಡಿನ ಬೆಲೆಗೂ ಒಂದು ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಒಂದರ ಬೆಲೆಯೇರಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದರ ಬೆಲೆಯೂ ಏರುತ್ತದೆ. ಗೂಡಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಜಶೇಖರಮೂರ್ತಿಯವರು).

ಯಾವತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೀರೋ, ಆಗ್ಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದರೇನೇ ರೈತರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗೂಡಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬೆಲೆ ದೊರೆತೀತು. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಸೆಮಿನಾರಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಗೂಡಿಗೆ ರೂ. 1-8-0 ರೂ. 1-9-0 ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ರೂ. 1-9-0ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ರೇಷ್ಮೆ ರೂ. 32-8-0 ಗಳಿಗೆ ಮಾರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜಪಾನಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ಆಮದಾದರೆ ನಮ್ಮ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ರೂ. 32-8-0ಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಮಾರಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಲೆ ಕಡಮೆಯಾದರೆ ಗೂಡನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವರಿಲ್ಲದೆ ಗೂಡಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಗೂಡಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಸಿಕ್ ದರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇಸಿಕ್ ದರವೆಂಬುದು ಪದೇಪದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ರೇಷ್ಮೆ ಆಮದಿನ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ; ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ರೇಷ್ಮೆ ಆಮದಿನ ನೀತಿಗೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರಿಯಬೇಕು. ಆ ಸಂಬಂಧವಿರುವತನಕ ನಾವು ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಈ ಮಸೂದೆ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಎರಡು ಸರ್ಕಾರಗಳ ಸಹಕಾರ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಹೀಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒಂದು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಸಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನೀವು ಯಾವ ಯೋಜನೆಮಾಡಿದರೂ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಮದು ರಫ್ತು ನೀತಿಯನ್ನು ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗೂಡಿಗೆ ಯಾವ ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುತ್ತಿರೋ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನೂಲಿಗೂ ಕೂಡ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಇವರಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಅರ್ಹತೆಗಳೇನಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬಹುದೆಂದಿದೆ; ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ regulation of manufacture, etc., of Silkworm Seed and regulation of rearing ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರೇಷ್ಮೆ ಹುಳ ಸಾಕುವವರೂ ಕೆಲವು ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ ಏನೋ, ಅವರು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಧ್ಯೇಯೋದ್ದೇಶಗಳ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ.

"The Bill provides, among other things, for the licensing of the manufacture, etc., of silkworm seeds, regulation of the rearing of silkworms from the silkworm seeds, control of cocoon markets and the licensing of reeling establishments."

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆಮೇಲೆ 17 (2) (b) ನಲ್ಲಿ

"The qualifications of rearers and other persons to whom licenses under this Act maybe granted"

ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹೊಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದೆಲ್ಲಾ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ರೇಷ್ಮೆ ಹುಳ ಸಾಕತಕ್ಕವರಿಗೂ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೂ, ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಮಾರತಕ್ಕವರಿಗೂ ಬಿತ್ತನೆ ತಯಾರುಮಾಡುವವರಿಗೂ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿ ವಿಧಿನಿಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದುವೇಳೆ ಬೆಳೆಯುವವರನ್ನೂ ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುವುದಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚನೆಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತರುವುದರಿಂದ ಬಹಳವಷ್ಟಿಗೆ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬಿತ್ತನೆ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೇನೇ ಈ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ಫಲವುಂಟಾದೀತೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಬರೀ ಕಾಗದದ ಮೇಲಿದ್ದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಆದೇ ಆಗದಿರುವಾಗ ಬಿತ್ತನೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ—ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಿತ್ತನೆ ಯಾವ ಕಡೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಒದಗಿಸುವವರೆಗೂ ನೀವು ಏನೂ ಸಹಾಯಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ಫಲನಲಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವೊತ್ತು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೂಲಕ ಏನು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ್ದೀರೋ, ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಹೇಗೆ ಕೈಗೂಡುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬಿತ್ತನೆ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ನನಗಂತೂ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೋ ಅದು ಆಗದೆ, ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ಗಳಿಂದ ಜನ ಹೇಗೆ ತಪ್ಪು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇದರಿಂದಲೂ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಇದರಿಂದ ರೇಷ್ಮೆಗೂಡು ತಯಾರಿಸುವವನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ನಿರ್ಬಂಧವಿರುವುದಾದರೆ, ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಬಿತ್ತನೆಯ ಬೀಜ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಬೇಕೋ ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಾಪಣ್ಣನವರು (ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ–ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದೆರಡು ಶಂಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಮಸೂದೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡುವ ರೈತರು ಶಾಸನಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಈ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಲೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾವು ಬಹಳ ಉದಾರವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಕಾರಣವಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕಂಚ್ರೋಲ್ ಇದೆ. ಹಿಂದೆ ಯುದ್ಧದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಪ್ಯಾರಾಚೂಟ್ ರೇಷ್ಮೆ ಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಗೂಡಿನ ಕಂಚ್ರೋಲ್ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಾಗ ರೈತರಿಗೆ ಹಿಂದೆಂದೂ ಆಗದೇಯಿದ್ದ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆ ಕಹಿ ನೆನಪು ಇರುವುದರಿಂದ, ಅವರು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಸೂದೆ ಬಂದರೂ, ಅದು ಎಷ್ಟೋ ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೂ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1948ರಲ್ಲೇ ಈ ಮಸೂದೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬರಲು ಅಜೆಂಡಾದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆಗ ಕೆಲವರು ರೈತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಬಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರದೇ ಇರುವಹಾಗೆ ತಡೆಗಟ್ಟಿದರು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ರೈತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ, ಉದಾರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಬರಿಯ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದರೆ, ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಅಜ್ಞೆಯ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಾ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಬಿತ್ತನೆಯನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರುಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನಾಲಯ (Research Institute) ಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪರಿಶೋಧನೆಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಏನೂ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿದಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬರಿಯ ಕಾನೂನು ತಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಾ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿರುವ ಜಪಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಿತ್ತನೆ ತಯಾರುಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬಟ್ಟೆ ಮಾಡುವವರೆಗೂ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನ ರಕ್ಷಣೆಯಿಂದಲೇ ಮುಂದುವರಿದಿರುವುದು. ಹೀಗೆಯೇ ನಾವೂ ಕೂಡ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಹೇಗೆ ಚಿಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಪರಿಶೋಧನೆಯ ಮೇಲೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದೇರೀತಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೇ ಒಂದು ರಿಜರ್ವ್ ನಿಧಿ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಬಹುದು. ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ಬರುವವರೆಗೆ ಕಾಯದೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ರಿಜರ್ವ್ ನಿಧಿಯಿಂದ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ, ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ರಿಜರ್ವ್ ನಿಧಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಕ್ಷಣ ಪರಿಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬಿತ್ತನೆಯನ್ನೊದಗಿಸಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಕಹಿ ನೆನಪಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬರಬೇಕಾದರೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು. ಬರಿಯ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆವು, ಇದರಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಏಳಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಇದು ಬರಿಯ ಕನಸು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನವು ಬಿತ್ತನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಲ್ಲ. ಬಿಳಿಯ ಗೂಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ಮದರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತದ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಿಳಿಯ ಗೂಡನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದವರು ತಮಗೆ ಬಿತ್ತನೆಗಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಮೈಸೂರು ಗೂಡಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕಾಣಿಗಲ್ ಪ್ರದೇಶವನ್ನವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತನೆಗಾಗಿ ಪರಸ್ಪರಾವಲಂಬನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಗೂಡಿನ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗೂಡಿನ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವುಗಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಂದ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಕೊಳ್ಳದೆ ನಿಂತುಹೋದರೆ ಆಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಏನೂ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಇಲ್ಲ. ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಗೂಡು ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು. ಸ್ವಾಮಿ, ಇದುವರೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನಕರವಾದ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ನಾನು ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು 17ನೆಯ ಕಲಂ ಪ್ರಕಾರ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಿರುಕುಳ ಅಥವಾ ತೊಂದರೆಯಾಗದೆ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ರೈತನಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಾಕಿಯವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡರು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯವನ್ನು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು.)

ಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಇಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಈಗ ತಾನೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಇದಕ್ಕೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವ ಫಂಡಿನಿಂದ, ಸಾಧ್ಯ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ, ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಶೇಖರಮೂರ್ತಿಯವರು ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ನಮಗೂ ನಿಕಟಸಂಬಂಧವಿದೆ, ಈ ಎರಡು ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೂ ನಡುವೆ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ರೀತಿ ಏನೂ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿಂತ ದ್ವಿಗುಣವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯಿದೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ: ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ, Ban on import of raw silk, inclusion of raw silk under the Essential Supplies Act and revision of protective duties having regard to price differentials between indigenous silk and imported Japan silk. ಈ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಧಕ ಬಾರದೇ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ.

5'30 P.M.

ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಈ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಮಗೆ ಅವರು ಎಲ್ಲ ಸಹಾಯಗಳನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಭರವಸೆ ನನಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ಇಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈಗ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕು.

ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದಂಶವನ್ನು ನಾನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ—ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಹ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ನಶಿಸಿಹೋಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದ ಹಾಗೆ ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಸಂದೇಹವನ್ನೂ ಯಾರೂ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ನಮ್ಮ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇಡೀ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ, ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ಇಡೀ ಏಷ್ಯಾದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಉನ್ನತಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವಾಗ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಕೈಕೊಂಡು ಇದರ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸತತವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿ, ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಹಾರೈಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the Mysore Silkworm Seed (Control of Distribution) Bill, 1952, be taken into consideration."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Clause 2.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I move :

"In sub-clause (3) of Clause 2 and the explanation to that sub-clause for the words 'silkworm seed' wherever they occur, the words 'silkworm cocoons' shall be substituted.

"In sub-clause (6), for the word 'production' where it occurs for the second time the word 'reproduction shall be substituted."

The object is only this. The silkworm seed, as generally understood, is mainly used for the purpose of re-production and rearing. Though in the Explanation at the end of Clause 2, the silkworm seed is said to mean and include the silkworm cocoons used for preparing seed, moths, eggs and any silkworm of whatever description to be used for purposes of reproduction and rearing, it is more desirable to use the word 'cocoon' in connection with reeling rather than the word 'seed'. Therefore, I have brought in the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"In sub-clause (3) of Clause 2 and the explanation to that sub-clause for the words 'silkworm seed' wherever they occur, the words 'silkworm cocoons' shall be substituted.

"In sub-clause (6), for the word 'production' where it occurs for the second time the word 'reproduction' shall be substituted."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That Clause 2, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 2, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clauses 3 to 9, both inclusive. The question is:

"That Clauses 3 to 9, both inclusive, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 3 to 9, both inclusive, were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 10.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, I move:

"That in item (e) of sub-clause (1) of Clause 10 and in sub-clause (2), for the words 'silkworm seed', the words 'silkworm cocoon' shall be substituted."

The explanation I have given equally applies to this.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That in item (*e*) of sub-clause (1) of Clause 10 and in sub-clause (2), for the words 'silkworm seed', the words 'silkworm cocoon' shall be substituted."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That Clause 10, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 10, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clauses 11 to 17, both inclusive. The question is:

"That Clauses 11 to 17, both inclusive, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 11 to 17, both inclusive, were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 1. The question is:

"That Clause 1 stands part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 1 was added to the Bill.

Mr SPEAKER.—Title and Preamble. The question is:

"That the Title and the Preamble stand part of the Bill."

The motion was adopted.

The Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, I move:

"That the Mysore Silkworm Seed (Control of Distribution) Bill, 1952, as amended, be passed."

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the Mysore Silkworm Seed (Control of Distribution) Bill, 1952, as amended, be passed."

The motion was adopted.

The Mysore Village Panchayets and District Boards (Amendment) Bill, 1952.

Motion to consider.

Sri T. CHANNIAH (Minister for Local Self-Government and Public Health).—Sir, I move:—

"That the Mysore Village Panchayets and District Boards (Amendment) Bill, 1952, be taken into consideration."

Before this Bill is taken up for consideration, I want to say a few words regarding this Bill. This Bill has been exhaustively discussed and was enacted into law a few months back and it has come into effect from 14th February 1952. Since in the Statement of Objects and Reasons and Notes on Clauses the Bill has been exhaustively dealt with, I do not want to go into details, but I